

FASE 2: ASSEMBLEA CIUTADANA

INFORME DE LA SESSIÓ DE DELIBERACIÓ:

HABITATGE, DEMOGRAFIA, ORDENAMENT DEL TERRITORI I

CONNECTIVITAT

INFORME DE LA SESSIÓ DE DELIBERACIÓ DE L'ASSEMBLEA CIUTADANA: HABITATGE, DEMOGRAFIA, ORDENAMENT DEL TERRITORI I CONNECTIVITAT

Dia: 14/01/2026	Hora: 15.00h	Lloc: Centre de Congressos d'Andorra la Vella
Participació: 42 persones		

Ordre del dia de la sessió

- Introducció a l'àmbit de debat **15'**
- Contrast de les visions de futur **5'**
- Treball en grups sobre els dilemes **100'**
- Posada en comú **20'**

Contrast de les visions de futur

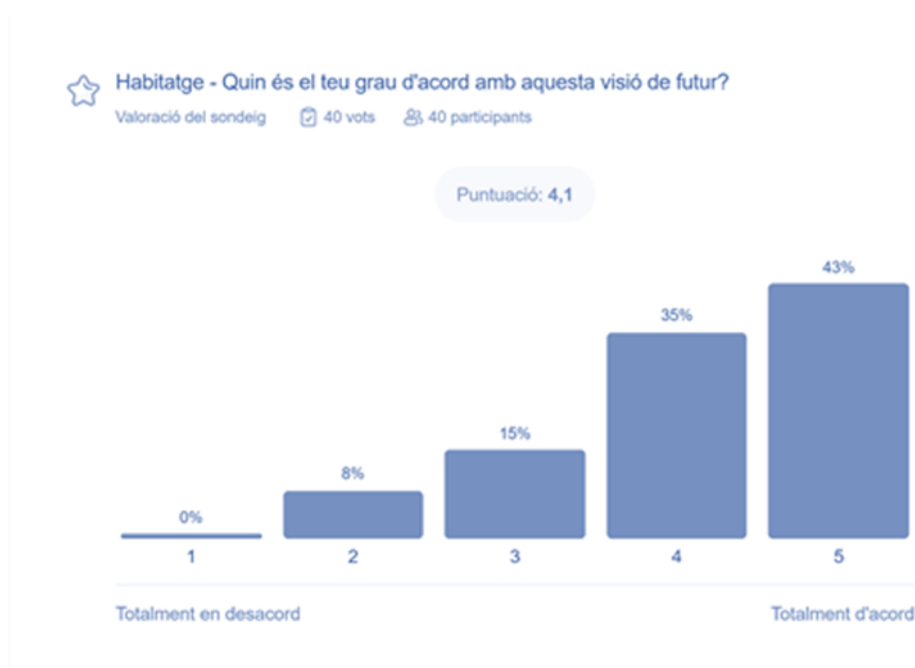
Es demana a les persones participants, individualment, que expressin el seu grau d'acord amb els escenaris de futur que s'han establert a partir de les visions elaborades a la fase prèvia, a través d'un qüestionari virtual.

Habitatge - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?

La problemàtica de l'habitatge apareix de manera transversal en els diferents debats que hi ha hagut a la Fase 1. La manca d'oferta assequible, els preus elevats i la pressió immobiliària són percebuts com a factors que posen en risc la cohesió social i dificulten el desenvolupament vital de moltes persones, especialment joves, famílies amb ingressos mitjans i treballadors temporers. La visió de futur proposa una Andorra en què l'accés a l'habitatge és un dret garantit, on es disposa d'un parc d'habitatge diversificat i ben distribuït, i on s'han aplicat polítiques públiques per corregir els desequilibris del mercat.

Les recomanacions apunten, per tant, a la necessitat de reforçar la intervenció pública en matèria d'habitatge, mitjançant la promoció d'habitatge de lloguer protegit, la mobilització d'habitatges buits i la regulació de l'ús turístic i d'inversió dels immobles. Es proposa també incentivar la rehabilitació i l'eficiència energètica del parc existent, tant per raons ambientals com per facilitar l'accés a habitatges més dignes, en millors condicions d'habitabilitat. En el futur desitjable, les polítiques d'habitatge han deixat de ser reactives i s'han convertit en una peça central de la planificació territorial i social del país.

A més, es planteja la necessitat de promoure nous models residencials que responguin a les transformacions socials actuals: habitatges cooperatius, fórmules de cohabitatge, espais intergeneracionals i projectes que fomentin la convivència i viure en comunitat. La visió és la d'una Andorra que no només garanteix una llar, sinó que fomenta comunitats cohesionades.

Demografia - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?

Les aportacions expressen una preocupació recurrent pel creixement demogràfic accelerat que ha patit el país en les darreres dècades i pels seus efectes sobre els recursos, el medi ambient i els serveis. Es considera que el país ha d'avançar cap a un model de creixement poblacional sostenible, que tingui en compte la capacitat real del territori i les seves infraestructures. L'escenari de futur desitjable és el d'una Andorra que ha sabut gestionar la seva demografia d'una manera planificada, equilibrant la població resident amb els recursos disponibles —habitatge, aigua, energia, mobilitat— i garantint la qualitat de vida de tothom.

Diverses aportacions proposen establir criteris de planificació territorial i demogràfica, coordinant-se Govern i Comuns, amb indicadors que permetin dimensionar els serveis i les infraestructures a les necessitats que tindrà el país durant els següents anys. Es reclama una millor regulació dels fluxos migratoris, assegurant que la incorporació de nova població vagi acompanyada de polítiques d'integració, formació i accés a l'habitatge, entre d'altres. En aquest sentit, es defensa que l'equilibri demogràfic no significa tancar-se al món, sinó garantir una convivència harmònica entre persones d'orígens diversos dins d'un territori limitat.

Ordenament del territori - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?

Les visions de futur mostren un consens ampli en relació amb la necessitat de millorar la planificació urbanística i de reforçar la coordinació entre institucions. Es proposa que el país disposi d'uns criteris unificats d'ordenament, que permetin un desenvolupament equilibrat i coherent, evitant la diferència de criteris entre parròquies. La planificació ha de prioritzar la densificació urbana, la rehabilitació i la reutilització d'espais ja urbanitzats abans de permetre nous creixements, amb l'objectiu de preservar el medi natural i reduir l'impacte ambiental.

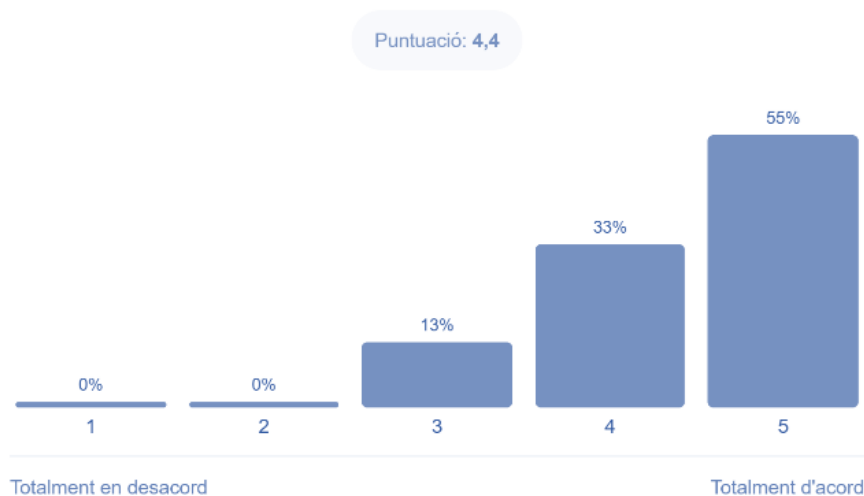
Aquesta visió aposta per nuclis urbans densos, amb espais verds i funcionals, amb serveis de proximitat, espais públics de qualitat i connexions segures per als vianants i ciclistes. Les recomanacions inclouen la necessitat de revisar els instruments de planificació per incorporar-hi criteris de sostenibilitat, eficiència energètica i adaptació al canvi climàtic. El futur desitjable és, per tant, el d'una Andorra amb ciutats i pobles compactes i sostenibles, on la mobilitat activa i el transport col·lectiu siguin prioritaris i on el verd sigui un element estructurant del paisatge i de la vida quotidiana.

Un altre aspecte important que va aparèixer en diferents grups de discussió a l'hora de parlar sobre ordenament territorial és la importància que aquest ordenament es pugui planificar amb visió nacional i també la interrelació existent entre ordenament territorial i mobilitat i com la distribució de serveis (començant per les escoles) al territori pot incentivar o desincentivar els desplaçaments.

Les aportacions recollides al llarg del procés expressen amb claredat que, en aquest sentit, l'habitatge i l'ordenament territorial són dos dels principals reptes d'Andorra de cara al futur, i que estan relacionats. Són qüestions que afecten directament la qualitat de vida de la ciutadania i que, alhora, condicionen el desenvolupament econòmic, la cohesió social i la sostenibilitat ambiental. La visió compartida és la d'un país que ha sabut ordenar el seu creixement, garantir el dret a un habitatge digne i promoure un model territorial i de mobilitat equilibrat, eficient i respectuós amb el medi natural.

☆ Ordenament del territori - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?

Valoració del sondeig 40 vots 40 participants

Connectivitat - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?

Les visions de futur coincideixen a descriure una Andorra amb una xarxa viària menys congestionada, on la xarxa de transport col·lectiu és eficient, accessible i sostenible. Es proposa desenvolupar una xarxa moderna d'autobusos, amb freqüències regulars i cobertura adequada a tot el territori, així com aparcaments dissuasius, amb estratègies d'intermodalitat entre la xarxa col·lectiva i els punts d'estacionament de vehicle privat, i incentius per reduir l'ús del vehicle privat. També es recomana explorar altres possibles solucions de transport col·lectiu, com els sistemes per cable.

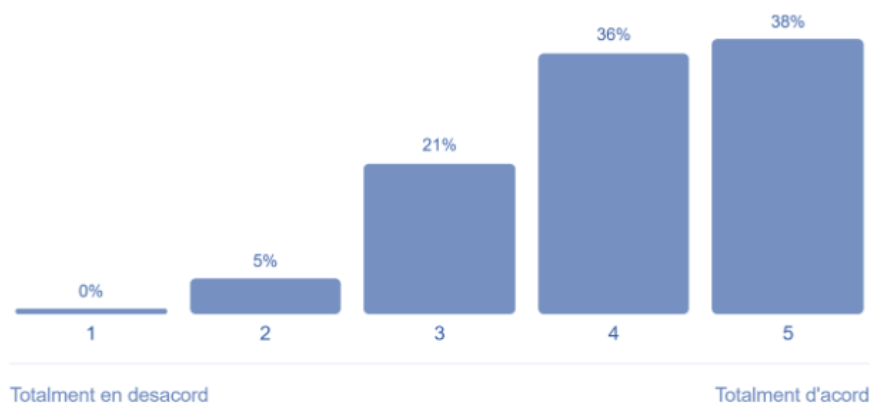
A més, es reivindica una mobilitat més activa i saludable, amb espais segurs per caminar i anar en bicicleta, i amb connexions entre nuclis que permetin moure's sense necessitat de cotxe. Aquesta transició cap a una mobilitat sostenible es veu com una peça essencial per reduir les emissions, millorar la salut de la població i fer el país més habitable.

En relació amb el desenclavament d'Andorra, la connectivitat exterior amb el seu entorn, es valora que el país hauria d'estar millor connectat amb transport col·lectiu amb ciutats espanyoles i franceses que tinguessin sistemes ferroviaris extensos. Alhora, es podrien explorar alternatives a disposar d'un aeroport internacional, com promoure que l'aeroport de La Seu d'Urgell amplii i diversifiqui els vols disponibles.

☆ **Connectivitat - Quin és el teu grau d'acord amb aquesta visió de futur?**

Valoració del sondeig 39 vots 39 participants

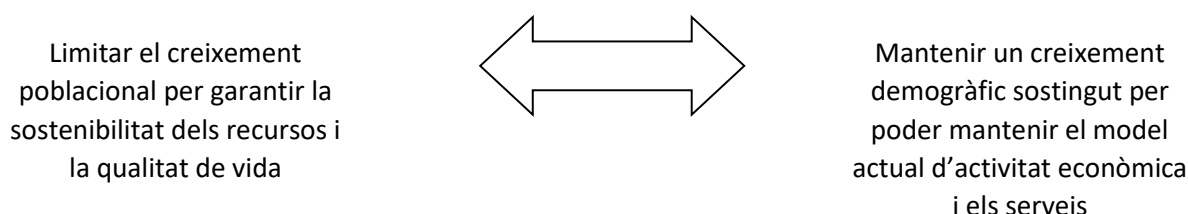
Puntuació: 4,1

Debat al voltant dels dilemes

Dilema 4.1. Demografia

Davant els límits del territori nacional, el futur de la demografia d'Andorra hauria de prioritzar:

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Grup 1 (blau)

Les persones participants del grup es posicionen clarament a favor de limitar el creixement poblacional, considerant que cal establir límits a partir d'una lògica de càrrega i consum de recursos que posi la població resident i els turistes en una mateixa equació. Es considera que el model econòmic actual, que requereix un creixement constant de la població i una arribada massiva de turistes, no és sostenible i cal apostar per un model alternatiu.

En aquest sentit, es reclama establir una limitació anual al nombre de turistes i limitar els usos del territori que malmetin la muntanya. Alhora, es defensa prioritzar l'entrada de treballadors qualificats que aportin valor afegit per davant dels residents passius, i incrementar de manera significativa l'aposta per desenvolupar el talent entre la població andorrana.

Mitjana del grup 1 (blau)	2,4
---------------------------	-----

Grup 2 (groc)

Es fa necessari estabilitzar els fluxos migratoris i estudiar les necessitats de la població, que requereixen d'uns serveis públics. Es planteja la pregunta de a qui es donen els permisos de residència, tot i que ja existeix una política de quotes segons les previsions econòmiques. Es percep que hi ha un increment de població desafortat, i es constata que també hi ha una població de "passius", els quals tenen uns actius, i les persones participants es pregunten si aquestes persones són necessàries, sobretot tenint en compte els efectes que tenen aquestes persones sobre la disponibilitat d'habitatge i l'encariment dels preus.

Es considera necessari limitar la població, actualment en uns 90.000 habitants, de manera coordinada entre els Comuns i el Govern, i realitzar estudis d'impacte i necessitats de serveis i del mercat laboral per tal de planificar qui pot venir a residir.

Les persones participants exposen que els censos de població no són fiables i que els Comuns reben les transferències del Govern en funció de la població, pel que no hi ha gran interès en actualitzar aquests censos per part dels Comuns, que es presumeix poden estar inflats. Per tant, es recomana

disposar de dades de població actualitzades, així com estudis de càrrega, per tal de dimensionar serveis, recursos i poder prendre decisions polítiques adequades.

Mitjana del grup 2 (groc)	3,25
---------------------------	------

Grup 3 (vermell)

Les persones participants al grup valoren que Andorra és un país petit i que ha arribat a prop del seu límit. En aquest sentit, els futurs canvis poblacionals d'Andorra haurien d'estar vinculats a les necessitats del país. Per tal de quantificar aquestes necessitats i la capacitat que té Andorra per acollir nova població, hi hauria d'haver un centre d'investigacions que sistematitzi i relacioni les necessitats dels propers anys amb les capacitats reals del territori.

En qualsevol cas, s'assenyala que les persones que arribin per viure al país han d'aportar un valor afegit, vinculades a aquestes potencials necessitats. Les persones participants tenen un debat obert sobre el gran capital que aporten algunes de les persones que arriben al país: algunes de les persones participants ho valoren positivament, mentre que d'altres assenyalen que aquestes fortunes no tenen un impacte positiu real en el teixit del país.

Mitjana del grup 3 (vermell)	2,42
------------------------------	------

Grup 4 (verd)

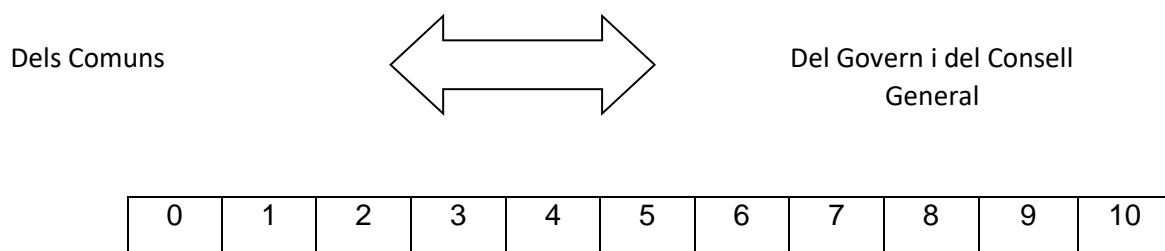
Es planteja que el creixement econòmic s'ha basat en la captació de mà d'obra, el que ha implicat un augment demogràfic elevat en un curt període de temps, que no sempre ha estat gestionat de manera adequada, afectant a les condicions i la qualitat de vida de la ciutadania. Fa 30 anys les condicions eren diferents i el país estava en construcció i podia créixer. Actualment existeixen limitacions físiques (territori) i de recursos, el que provoca que un augment de la demografia repercuteixi negativament en la qualitat de vida dels residents actuals i en l'organització social. La pressió demogràfica, a més, augmenta amb l'existència d'una població estacional, lligada a períodes de temporada alta turística, la qual incideix en la prestació dels serveis i en les infraestructures.

Es defensa, doncs, la necessitat de fer una certa aturada, que permeti repensar la situació i veure què necessita el país en termes poblacionals. En aquest sentit es planteja que cal preveure l'establiment de quotes, tenint en compte els perfils professionals necessaris, basat en una anàlisi de capacitat de les infraestructures i els recursos disponibles, i evitant l'increment de la població amb el sistema de residències passives.

Mitjana del grup 4 (verd)	1,73
---------------------------	------

Dilema 4.2. Ordenament del territori

La planificació del creixement i de l'ordenament del territori ha de ser competència exclusiva:

Grup 1 (blau)

(El grup blau no va tenir temps de debatre aquest dilema)

Mitjana del grup 1 (blau)	1,55
---------------------------	------

Grup 2 (groc)

Es proposa disposar d'un Pla d'Ordenament Territorial general. Es comenta que en aquests moments cada parròquia té un ordenament territorial diferent que pot canviar en funció de qui governi el Comú. Es planteja que els Comuns tenen un coneixement i una proximitat al territori que permet conèixer quines són les necessitats. Tanmateix, es remarca que aquesta proximitat també pot suposar un perill, ja que es pot perdre objectivitat, així com donar-se conflictes d'interessos entre les persones que governen, els quals poden tenir propietats i pressions per desenvolupar determinades polítiques territorials pels diferents agents del territori. En aquest sentit, es proposa legislar des del Consell General mesures de control a nivell nacional per ordenar el parc immobiliari i que estigui enfocat a les necessitats generals del país.

S'identifica que els ingressos de les parròquies depenen de la construcció i, per tant, caldria diversificar els seus ingressos perquè no depenguin de la construcció i les seves polítiques urbanístiques es puguin veure condicionades.

Mitjana del grup 2 (groc)	6,75
---------------------------	------

Grup 3 (vermell)

Les persones participants valoren que ha d'haver-hi una visió general i clara del model de país a partir d'uns objectius generals, i els Comuns han de tenir capacitat per poder aterrar aquesta visió al seu territori. Per tant, des del Govern i el Consell General s'han de posar alguns límits i alguns criteris que siguin compartits per totes les institucions, com l'alçada màxima dels habitatges plurifamiliars per respectar el paisatge, uns percentatges mínims d'habitatge assequible en les noves promocions per tal de facilitar l'accés a l'habitatge o uns percentatges mínims de zones verdes per reduir la densitat urbana i diversificar usos dels espais públics.

En termes generals, s'apunta que l'ordenament territorial podria ser densificat a la vall central, però amb zones verdes i espais públics combinats amb habitatges plurifamiliars amb criteris d'habitatge assequible.

Mitjana del grup 3 (vermell)	7,00
------------------------------	------

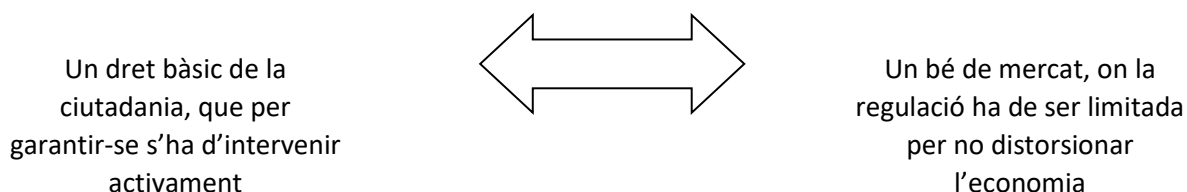
Grup 4 (verd)

Es considera que, pel que fa a l'ordenament territorial, cal disposar d'una planificació que parteixi d'uns criteris comuns per a totes les parròquies, de manera que la visió estratègica i la definició de criteris generals ha de recaure en el Govern i el Consell General, mentre que l'execució i adaptació al territori ha de recaure en els Comuns.

Mitjana del grup 4 (verd)	5,36
---------------------------	------

Dilema 4.3. Habitatge

En el context actual de crisi de l'habitatge, aquest hauria de ser tractat principalment com:

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Grup 1 (blau)

Les persones participants aborden la problemàtica de l'habitatge des de la perspectiva del poder adquisitiu, considerant en una mateixa equació el preu de l'habitatge i els salaris reals. Es defensa que qui ha de garantir el dret a l'habitatge és l'Estat, fomentant un parc ampli de pisos de protecció oficial de lloguer, per tal de garantir el dret a un habitatge digne sense lesionar el dret a la propietat privada.

Entre les mesures concretes que es proposen, destaquen: associar l'atorgament de permisos de treball a la garantia de disposar d'un habitatge de lloguer; apostar per estabilitzar la residència permanent; avançar cap a una taxació pública del preu dels habitatges; i maximitzar la posada a disposició de pisos al parc d'habitatge disponible mitjançant l'obligació de posar al mercat els pisos buits, el foment de la rehabilitació d'habitatges i, si és necessari, la construcció de nous habitatges.

Mitjana del grup 1 (blau)	5,91
---------------------------	------

Grup 2 (groc)

En el debat es planteja que l'habitatge no s'hauria de considerar un sector d'activitat econòmica, ja que l'especulació perjudica l'accés a l'habitatge, especialment de les persones joves i grans.

És necessari canviar la mentalitat i que l'habitatge no sigui la font d'ingressos per a moltes famílies, i introduir una relació amb l'habitatge que sigui "circular", relacionat amb el cicle de vida, com es fa a altres països d'Europa.

Cal disposar de dades que permetin conèixer quants habitatges hi ha a Andorra i, d'aquesta forma, planificar polítiques d'habitatge i assegurar l'accés de la població. Complementàriament, s'apunta la possibilitat de disposar d'una borsa d'habitatges assequibles de lloguer de propietat privada, però que siguin gestionats per l'administració pública, a canvi de la seva gestió i donant seguretat jurídica als propietaris.

Mitjana del grup 2 (groc)	2,88
---------------------------	------

Grup 3 (vermell)

Les persones participants apunten que s'ha de garantir el dret a l'habitatge a través d'uns mínims d'habitatge assequible. En aquest sentit, el territori d'Andorra és limitat i no es pot seguir construint obra nova de manera indefinida i expansiva, així que la nova construcció hauria de ser en modalitat d'habitatge assequible, incrementant l'oferta de lloguer assequible.

Per això, s'han de limitar les inversions estrangeres que cerquen comprar habitatge a preus desorbitats per continuar especulant. Les persones estrangeres que arriben a Andorra per viure haurien de tenir limitada la compra d'habitatges. També s'hauria d'impedir que empreses fantasma ubiquin la seva seu a habitatges amb l'objectiu de beneficiar-se fiscalment, ja que això fa reduir l'oferta disponible.

Mitjana del grup 3 (vermell)	3,92
------------------------------	------

Grup 4 (verd)

El debat en relació amb l'habitatge es planteja des del posicionament que aquest és un dret que s'ha d'adquirir, que no és gratuït. Tot i així, els poders públics han de garantir que les condicions d'accés a l'habitatge són assumibles per la població resident. Es valora que actualment el mercat de l'habitatge està molt inflat i no es garanteix l'accés al mateix dels residents, donat que els preus són desorbitats i només són assumibles per persones amb un elevat poder adquisitiu, que sovint són de fora del país.

En aquest sentit, es valora que el Govern hauria d'implementar mesures intervencionistes que facilitin la regulació del mercat. Especialment es considera que cal intervenir els preus del lloguer, regulant-lo, i si de cas permetre que si s'ha de fer negoci en el sector immobiliari es limiti a la nova construcció.

Es manifesta, però, que en la intervenció del Govern cal diferenciar entre el petit propietari i els grans tenidors que viuen de rendes gràcies a les seves propietats immobiliàries. Es considera que cal posar limitacions a la propietat que cerca lucre a nivells desmesurats amb un bé que és essencial per a la vida i que està reconegut a la Constitució. En canvi, es manifesta que no seria convenient la regulació excessiva sobre els petits propietaris, tot i que sí que es veuria bé implementar impostos progressius per fer aflorar al mercat habitatges buits i reduir així la demanda, incidint alhora de manera indirecta en el preu de l'oferta. Fins i tot es considera que seria interessant incentivar el lloguer habitual i estable. També s'apunta a la necessitat de regular els subarrendaments per evitar l'existència de situacions d'habitatge precari.

La incidència en el mercat immobiliari també ha de cercar mesures que influeixin en l'oferta, amb la construcció d'habitatge públic a preu assequible.

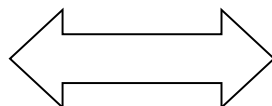
En qualsevol cas, es considera que la regulació ha de garantir la seguretat jurídica dels propietaris.

Mitjana del grup 4 (verd)	3,27
---------------------------	------

Dilema 4.4. Connectivitat

Amb l'objectiu de reduir la congestió de la xarxa viària i millorar la qualitat de vida, Andorra hauria de prioritzar:

Apostar pels sistemes de transport col·lectiu i promoure polítiques que redueixin la necessitat de desplaçaments (ordenament del territori)

Millorar l'eficiència del model de mobilitat basat en el transport privat (carrils, aparcaments, etc.)

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Grup 1 (blau)

Les persones participants del grup aposten de manera clara per un model de mobilitat que prioritzi el transport col·lectiu i redueixi la dependència del vehicle privat. En aquest sentit, es proposa facilitar al màxim l'ús de totes les modalitats de transport alternatives al vehicle privat i del transport intermodal, construir grans aparcaments a l'entrada del país, i oferir carrils segregats per als autobusos i per a les bicicletes i vehicles de mobilitat individual.

Es considera que el canvi cultural del model basat en el vehicle privat al model basat en el transport col·lectiu s'ha de promoure mitjançant incentius econòmics i no econòmics —millors freqüències, més fiabilitat, graüitat del transport públic, peatges als centres de les ciutats, increment dels preus dels aparcaments— més que mitjançant prohibicions. Tanmateix, s'adverteix que cal garantir la possibilitat de desplaçar-se amb mitjans alternatius al vehicle privat abans de desincentivar-ne l'ús, per evitar que les persones sense alternativa hagin de pagar un cost molt elevat.

El grup planteja que cal pensar en la millora de la mobilitat de manera sistèmica: repensant la ubicació d'escoles i de serveis públics, els horaris d'entrada i de sortida de l'escola, la distribució de mercaderies, etc. Alhora, es subratlla que cal facilitar que dins de les zones urbanes es pugui arribar a peu a tot arreu, donant més prioritat als vianants amb voreres més àmplies i més passos de vianants, i evitar la construcció de més carrils i carreteres com a via per millorar la mobilitat.

Mitjana del grup 1 (blau)	1,55
---------------------------	------

Grup 2 (groc)

Les persones participants exposen que el transport públic és un servei i no un negoci i, per tant, s'han d'orientar les polítiques de transport col·lectiu de manera que facilitin la disponibilitat d'un servei de qualitat a través de l'habilitació d'un bus a demanda de caràcter parroquial, així com augmentar les franges horàries i freqüències del transport públic ordinari. Així mateix, es proposa que també cal impulsar altres formes de transport col·lectiu com el tren aeri, i mesures complementàries com el foment del cotxe compartit per part de les empreses (car-sharing).

Es proposa que els autobusos destinats al transport escolar estiguin clarament identificats i separats de les altres línies de transport públic, ja que actualment es fan servir també per persones adultes, majoritàriament per desconeixement.

Es posa en relleu l'elevada circulació de camions i vehicles de mercaderies, pel que es considera que caldria regular els seus horaris de lliurament de mercaderia per reduir el seu impacte en les aglomeracions viàries.

Mitjana del grup 2 (groc)	2,38
---------------------------	------

Grup 3 (vermell)

Un dels aspectes que les persones participants destaquen en aquest debat i que es podria aplicar a altres dels àmbits que han estat subjecte de l'assemblea ciutadana és la necessitat d'un lideratge polític clar i valent per assumir els riscos dels canvis de model. En l'àmbit de la mobilitat aquest lideratge polític és cabdal.

Les persones participants reflexionen sobre que a Andorra les distàncies dels trajectes són mínims, en els majors dels casos d'una vintena de quilòmetres. És per això que un sistema de transport col·lectiu que funcioni bé i que es guiï per criteris com la freqüència, la fiabilitat, la gratuïtat i el confort poden ser una fórmula d'èxit. En definitiva, fer el transport col·lectiu atractiu pels ciutadans i ciutadanes i que el triïn com a primera opció de mobilitat, per sobre del vehicle privat.

Tot i així, es detecta com a repte els prejudicis que hi ha al país vers el transport col·lectiu, ja que es considera no és una opció desitjable per a la major part de la població. Per aquest motiu, és important fer el sistema de transport col·lectiu atractiu, però també cal sensibilitzar sobre els beneficis de fer-lo servir, tant individualment com per la societat.

En la mateixa línia, cal també promoure mesures que siguin complementàries i que vagin dirigides a promoure sistemes de mobilitat més sostenibles i que estiguin vinculats a allò col·lectiu: estacionaments per a bicicletes als equipaments i serveis de proximitat, un carril exclusiu pel transport col·lectiu als accessos als nuclis urbans, zones blaves d'estacionament en superfície només per a residents, ubicació d'estacionaments dissuasius fora dels nuclis urbans o al límit de la frontera i que estiguin connectats amb sistemes de transport col·lectiu.

Mitjana del grup 3 (vermell)	1,08
------------------------------	------

Grup 4 (verd)

Es valora que culturalment existeix una dependència del vehicle privat que, per poder ser modificada, requereix una aposta real pel transport públic que almenys suposi per a les persones usuàries unes prestacions similars a les del vehicle privat en factors com la durada dels trajectes, la connectivitat amb tot el territori, la disponibilitat d'horaris amplis i predictibles, i freqüències de pas suficients. Es valora que, si aquests factors s'asseguren, la població faria un ús intensiu del transport públic.

Mitjana del grup 4 (verd)	4,18
---------------------------	------